

Abstrakt

Účelem této práce je analýza válečných zvyků tarahumarského etnika v severním Mexiku během koloniální éry. Práce se zaměřuje jak na technologické aspekty války, jako jsou zbraně, strategie a taktika, tak i na společenské jevy s válečnictvím spojené, jako braní zajatců, užívání magie ke zničení protivníka a roli násilí v tarahumarské kultuře. Střety, ke kterým docházelo v průběhu 17. století mezi Tarahumary a Španěly chápe autor jako proces, během kterého docházelo v tarahumarském vnímání války a její roli ve společnosti k závažným změnám. Analýza tohoto popisu je také cílem práce. Autor se dále zaměřuje na konflikty s ostatními nativními skupinami a vliv ozbrojeného odporu Tarahumarů na proměnu vztahu koloniálních institucí k jejich komunitám.

Práce čerpá především z pramenů církevního původu – zpráv, dopisů a kronik misionářů, a taktéž z korespondence místokrálovských úředníků a záznamů vojenských velitelů působících na tarahumarském území.

Klíčová slova: Tarahumarové, Severní Mexiko, Válečnictví, 17. století, Místokrálovství Nové Španělsko, Presidio